

Filozofia pieniądza - Georg Simmel

Celem tego wstępu nie jest bynajmniej odebranie Czytelnikowi przyjemności płynącej z samodzielnej lektury i rozmyślań nad prezentowanym tu dziełem poprzez jego pospieszną interpretację.

Georg Simmel
Filozofia pieniądza

Celem tego wstępu nie jest bynajmniej

odebranie Czytelnikowi przyjemności płynącej z samodzielnej lektury i rozmyślań nad prezentowanym tu dziełem poprzez jego pospieszną interpretację.

Filozofia pieniądza

Georg Simmel

wydawca: Aletheia

ilość stron: 582

Georg Simmel – twórca filozofii pieniądza

Celem tego wstępu nie jest bynajmniej odebranie Czytelnikowi przyjemności płynącej z samodzielnej lektury i rozmyślań nad prezentowanym tu dziełem poprzez jego pospieszną interpretację. Poniższe uwagi zmierzają raczej do tego, by dzięki przedstawieniu sylwetki intelektualnej Georga Simmela, jego dorobku twórczego oraz okoliczności powstania Filozofii pieniądza w jakimś stopniu ułatwić

Czytelnikowi pełniejsze zrozumienie i ocenę samego dzieła.

Życie Georga Simmła

Georg Simmel urodził się 1 marca 1858 roku w Berlinie jako siódme dziecko Edwarda i Flory Simmlów, Niemców narodowości żydowskiej pochodzących z Wrocławia. Edward Simmel był szanowanym kupcem berlińskim. W młodości przeszedł na katolicyzm. Zmarł w 1874 roku. Matka, z domu Bodstein, przeszła, również w młodości, na protestantyzm; jako protestant został też ochrzczony Georg Simmel.

Po ukończeniu gimnazjum w Berlinie Simmel zapisał się w 1876 roku na Uniwersytet Berliński, gdzie studiował m.in. historię, filozofię, psychologię i historię sztuki. Spośród bardziej znanych uczonych, na których wykłady uczęszczał, wymienić można Mommsena i Droysena (historia), Lazarusa i Steinthala (psychologia społeczna) oraz filozofa Zellera. W 1881 roku podjął próbę doktoryzowania się na podstawie pracy pod tytułem „Studia psychologiczno-etnologiczne nad początkami muzyki”. Praca została jednak odrzucona ze względów formalnych. Skorzystał więc z rady przychylnie doń nastawionych profesorów i jeszcze w tym samym roku przedłożył jako podstawę przewodu doktorskiego rozprawę „Istota materii wedle fizycznej monadologii Kanta”, napisaną rok wcześniej na konkurs Juliusa Gillisa z Petersburga. Na podobne kłopoty natknął się przy okazji habilitacji.

przeczytaj cały wstęp i fragment książki, przejrzyj jej spis treści

